

**Fyra nya och lustiga visor, then
första: Ahasweros war så mächtig
&c. Then a...**

18 B F Bellman v2

2 F Bettman

Syra nya och lustiga

Sijder,

Then Första:

Alhaswerus war så mächtig ꝛc.

Then Andra:

Om jag hade tolf tusende da-
ler :/: i qwärtaler :/: ꝛc.

Then Tredje:

Om en Resonabel Tracteur,
Mig tyckes det blir qwäller
rätt nu ꝛc.

Then Fjerde:

Låt sol och himmel mörkna ꝛc.

Alla Syra hafwa sin egen bekanta Melodie.

Tryckt i Åhr.

I.

Ahaswerus war så mächtig,
Med en Persisk Crona Prägtig,
Ja Hans Riken woro Hundra tjugu sju:
Drickom kära du.

Ahaswerus satt så gull gull och sur,
Som et Lejon i en Jungfru-bur;
Wällust war Hans ära,
Dricka och förtära,
Dch wår flaskta tömma ur.

2. Slottet fullt med härligheter,
Dch Scharlakän til Tapeter.

Bänckar woro där af bara Gull,
Uj Uj aj lull lull.

Stort Calas nu uti Susan war,
Sämt ett hundra åttatjo dar,

Rungen sjelf tracttera,
Låt oss dricka mera,
Låt oss klinga par om par.

3. Ahasweri bord, det Prålar,
Win bars fram i guldne skålar,
Spicke Stincka härlig Sommar mat,
Låg på Silfwer Fat.

Lik som hos wår Kung än plägar skje,
Seck. Landshöfdingar och Öfwerste;

Wid desz Taffel spisa,
Sjungom nu wår wisa,
Dch af wänligt hjerta se.

4. Man

4. Man ser af de Helga Skrifter,
Abaswerus han war gifter,
Drottning Washi hette hans Gemål,
Drickom Hennes Skål
Hennes Majestat af Persien,
Bröt mot Kungen som sin bästa Win;
När han wille leka,
Wåga hon at neka,
Nånngen Flicka gör så län.

5. Kungen uppå sjunde dagen,
Ut af Win och kärlek tagen,
Skicka sina sju Camrerare,
Ut sin Drottning be,
Gudnä! den, som då han Flickan ser,
Och ej går sielf utan skickar sin Camrer,
Den är, at beklaga,
Låt oss Glasen taga;
Låt oss dricka ännu mer

6. Drottning Washi wil ej lyda;
Låt en ann' sin Crona prynda,
Pigan Esther fick en guldne skrud
Blef en Kunglig Brud.
Hon had' en Cousin het Mardochai,
Judar altid skälmar weta wi;
Skål för gamla Juden,
Skål för unga Bruden,
Skål för hela Friert.

7. Juden satt wid Kungens trappa,
Släppte Flickor in, som klappa.
Lagom slyta för en Jude nog,
Jungfru, Bur och frog.

Twå

Twå Cantinerare wid dörren stå,
Wiska, at de skulle Rungen slå.

Saken sig förwerrar,
Och de gode Herrar,
Blefwo hängde både två.

8. Hör nu på hur' Drottning Esther,
Böd til måltids många Gäster:

Sjelf Hans Excellence Herr H man kom,
Gubbar drickom om.

Abaswerus drack och Esther gret,
Skönhet gör i werlden stor förtret;

Haman med dicfränger,
Sig i Galgan swänger,
Pusig, stunder, blå och fet.

9. Abaswerus full och bister,
Såg sin Primier Minister

I en Galga Femtio alnar hög:
Fråga om jag lög.

Juden sen, som Rungens bästa wän;
Klädde sig i Purpur-Mantelen;

Med en guldone Crona,
Prächtig hufwud-bona:
Låt oss dricka, drick! Ja men.

10. Si så ser man werldsens snara,
Höghet altid stå i fara.

Lyckans tempel är ju hiskelig brant:
Är det icke sant.

Stälta Haman rep och mössa bär,
Sådan hufwud-bonad gör beswär;

Abasweri lära,
Dricka och förtära,
Är det bästa jag begär:

Den

Den Andra:

I.

Sm jag hade tolf tusende daler, :: i
S^owartaler :: Och en tunna Guld i
arf, Skulle jag slitigt göra Valer :: med
Pokaler :: Glöma bort vårt tidehvarf.
Men framför alt så skulle jag dricka, å så
nicka, å så hicka, å så dricka Blömma
werldsens mång besvär.

2. Löpare kuff och lagveiser :: som jag
säger :: Skulle jag då också ha Mumsa Neb-
beus Kräfte Postejer :: jag ej wåjer ::
Kopa natt och dag hurra Men framför
alt så skulle jag dricka, å så nicka &c.

3. Jag skulle sätta hatt på min hjesse ::
ta på esse, Rung och fremmand Meunt til
slut Sen skull jag som riker en hjesse ::
på intresse :: Låna mina Konblar ut:
Men fram för alt &c.

4. Handla och wandla skull jag så frier ::
Redderier :: Stora skepp i Ocean Köpa
gods uti partier :: Säterier :: Hus och
Tomter uti Sta'n Men fram för alt &c.

5. Mein Paulun med gyldene krantsar ::
gröna fransar :: Och Blompottor ofwan
på, Hjertat i mig hoppar och dantsar ::
jag mig ansar :: Til min Philips wil
jag gå, Men fram för alt &c.

6. Ach! hur sött et ord skal mig hianna ::
tjenarinna :: Hur mår du min söra man,
Hjertat börjar darra och brinna :: min
Su-

Gudinna ;: Krama mig så godt du kan,
Men framför alt så skulle jag ic.

7. Men, ach! ach! til slut med mig lider
usla tider ;: Och mit ödes mått är fyllt,
Bli jag gift, en ting i mig swider ;:
at man wrider ;: Mig en krona oförskylt
Dock stor sak, blott at jag får dricka
å så nicka, å så hicka, å så dricka
Glömma werldsens mång besvär.

Den Tredje:

I.

Mig tyckes det blir qwäller rätt nu,
Jag tror det icke eller för'n su,
Har Klockan icke slagit,
Så sent ej någon dragit,

Och från mig affsed tagit, som du.

2. Jag wil wäl hos dig gästa, i fall:

Din du har nog til bästa, så skall,

Jag lägga neder Hatten

Och blifwa öfwer Matten,

Oje Hästen Hö och watten, på stall.

3. Mein Bror det skal ej fela, sitt ned,

Var in hans Pisk och Sela, och Wed.

Gör up en eld och brasa.

Wi wele lustigt rafa,

Så Grammen wår skal fasa, derwid.

4. Spel up i Muscinter, som slår:

På Pufan, i Drabanter som står,

Slå Bränwin uti bolkar,

Och Ohl i stora hållkar,

Säg

Såg til om någon skålekar, god tåhr,
5. Hwi sitten I så tyst? stor sak,
Är ingen här som löster, Tobak,
Stopp in i några Pipor,
Ej någon där åt lipar,
En det gör i murgiror, god smak.

6. Begynn en Skål at dricka, hwem där
Med rågat mål til pricka, rätt så;
Den Flickan du har kärast,
Som är dig aldranärast,
Förbunden oförfäradt, låt gå.

7. Wi billigt oss påminner, en Skål;
För Wården och Wårdimman, i gåhl,
Stöt Glasen hoy tillika
Dch låt oss alla skrifa,
Hwarannan icke Swika. fullt måhl.

8. Wår egen Skål påföljer, lå i,
Wår strupa wackert sköljer, låt si,
Ät ingen oss förwiter,
Dch sig ur laget sliter,
Den först i Bordet biter, är fri.

9. Meore Pallantinet, wål an,
Äf Ohlet och af Winet, hwar man,
Skal tre på rad uttömma,
Ej sidsa droppan glömma,
Fast ån man skulle ömma ibland.

10. Sidst Corlemurle Puff, ohne thut,
Wir trincken ohne Bartwisch, ein stuck.
Zil des det blifwer dager,
Då hwar och en så lagar,
Ät han wid Afsked tager, en Kluck.

Den

Den Fjerde:

I.

Låt Sol och Himmel mörkna af, Låt
storm på stormar gå, Låt mist och
Böjor rågn och haf, Mot oss som lejon
stå, Men wi som flinkt och färdigt folk,
Se på Cohwasens stål, Det låta lagen
wara tolf: Då gå wi til vårt mål.

2. Tro Solen är på Himmelen, Fast
wi ej henne se, Tro Dygd och Sanning
segrar än, Och sent omsider le, I stjärmen
blir man gjerna trött: Men sen det lug-
nat af, Man hwilar strart des me-
ra sött; Där nyss man sedt
Sin Graf.

